जनरव = **जनप्रवाद**.
जनराज् *u.* **°राजन्** *m.* Menschenherrscher, König.
जनवाद *m.* = **जनप्रवाद**.
जनस् *n.* Geschlecht; *N. einer best. Welt.*
जनाधिप *m.* König, Fürst.
जनान्तिकम् *Adv.* zu einer Person, leise (*d.*).
जनापवाद *m.* üble Nachrede, Verleumdung.
जनारव *m.* = **जनप्रवाद**.
जनार्दन *m. Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's.*
जनि *u.* **जनी** *f.* Weib, Gattin; Geburt, Entstehung. *Pl. bildl.* die Finger.
जनिकर्तर् erzeugend (*f* **°त्री**); entstehend (*g.*).
जनितर् *u.* **जनितर्** *m.* Erzeuger, Vater; *f.* **जनित्री** Erzeugerin, Mutter.
जनित्र *n.* Geburtsstätte, Ursprung, Herkunft.
1. **जनित्व** nasciturus.
2. **जनित्व** *n.* Ehestand (*auch* **°त्वन**).
जनिमन् *n.* Geburt, Ursprung, Geschlecht, Wesen, Art.
जनिमन्त् *u.* **जनिवन्त्** beweibt.
जनिष्ठ (*Superl.*) zeugungskräftig.
जनिष्य = 1. **जनित्व**.
जनी *s.* **जनि**.
जनुस् *n.* Geburt, Ursprung, Geschöpf, Werk. *Instr.* **जनुषा** von Geburt *o.* Natur.
जनेन्द्र, जनेश *u.* **जनेश्वर** *m.* König.
जन्तु *m.* Nachkomme, Geschöpf, Mensch (*Sgl. auch collect.*); Angehöriger, Diener; Gewürm, Ungeziefer.
जन्त्र = 1. **जनित्व**.
जन्मकाल *m.* Geburtszeit.
जन्मकृत् *m.* Erzeuger, Vater.
जन्मक्षेत्र *n.* Geburtsstätte.
जन्मतस् *Adv.* der Geburt *o.* dem Alter nach.
जन्मद lebengebend (—°); *m.* Vater.
जन्मदिन *n.* Geburtstag.
जन्मन् *n.* Geburt, Entstehung, Wiedergeburt, Leben; Ursprung, Geburtsstätte, Heimat; Geschöpf, Wesen, Geschlecht, Art, Natur.
जन्मप्रतिष्ठा *f.* Mutter.
जन्मभू *u.* **°भि** *f.* Geburtsland, Heimat.
जन्मस्थान *n. dass.*
जन्मान्तर *n.* ein anderes (*vergangenes o. zukünftiges*) Leben. **°गत** neugeboren.
जन्मास्पद *n.* Geburtsstätte.
जन्मिन् *n.* Geschöpf, Mensch.
1. **जन्य** erzeugt, stammend aus (—°); *n.* Körper.
2. **जन्य** zum Geschlecht *o.* Stamme gehörig, stammverwandt. *m.* Brautführer; *f.* **आ** Brautführerin; *n.* Gemeinde, Volksstamm (*auch* **जन्या**).
जप्, जपति (°ते) flüstern, vor sich hinmurmeln, beten.
जप flüsternd; *m.* das Flüstern, Beten, Gebet.
जपन *n.* = *vor. m.*
जपमाला *f.* Rosenkranz zum Beten.
जपिन् flüsternd, betend.
जप्य zu flüstern; *n.* Gebet.
जभ्, जम्भ् (*ohne Praes.*) schnappen, packen. *Caus.* **जम्भयति** zermalmen, vernichten.
जभार *s.* **भर्**.
जमदग्नि *m. N. eines Rishi.*
जम्बाल Sumpf, Schlamm.
जम्बीर *m.* Citronenbaum; *n.* Citrone.
जम्बु (*u.* **जम्बू**) *f.* der Rosenapfelbaum; *n.* die Frucht des R.
जम्बुक *m.* Schakal (*auch als Schimpfwort*).
जम्बुद्वीप *m.* Indien (*als Weltteil gedacht*).
जम्बूखण्ड *m. n.*, **जम्बूद्वीप** *m. dass.*
1. **जम्भ** *m.* Zahn (*Pl.* Gebiss), Rachen; das Schlucken.
2. **जम्भ** *m.* der Zermalmer, Verschlinger; *N. best. Dämonen.*
जम्भक zermalmend, verschlingend (—°). *N. best. Dämonen.*
जम्भन zermalmend; *m.* Zermalmer.
जम्भलिका *f.* Art Gesang.
जम्भ्य *m.* Schneide- *o.* Backzahn.
1. **जय** siegend, gewinnend (—°); *m. Pl.* Siegessprüche (*personif.*).
2. **जय** *m.* Sieg, Gewinn.
जयकुञ्जर *m.* Sieges-, Streitelefant.
जयकृत् Sieg verschaffend.